

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318207835
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1318207835.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu DM Servis PLUS spol. s r.o., SNP 3598/11A, Senec, IČO: 47 928 786, práv. zast. VALACHOVIČ & PARTNERS s.r.o., Mostová 2, Bratislava, IČO: 50 647 903, proti žalovanému LABÓNIA s.r.o., /predtým Allconstruction s.r.o./, Hlavná 25, Košice, IČO: 45 362 564, o zaplatenie 120.638,- EUR s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/402/2018-458 zo dňa 10.6.2021 v znení opravného uznesenia č.k. 25Cb/402/2018-555 zo dňa 14.9.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/402/2018-458 zo dňa 10.6.2021 v znení opravného uznesenia č.k. 25Cb/402/2018-555 zo dňa 14.9.2022 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 120.638,- EUR s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 11.5.2017 do zaplatenia a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 19.12.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu sumu 120.638,- EUR spolu s príslušenstvom. Uviedol, že ako správca vykonáva v Bytovom dome so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcim sa na P. ulici číslo XX, XX, XX, XX R. J. správu na základe Zmluvy o výkone správy. Predchádzajúcim správcom bytového domu bola spoločnosť SVT Golem s.r.o., IČO: 35 727 128, ktorý uzavrel v mene vlastníkov so žalovaným ako zhotoviteľom dňa 22.10.2015 Zmluvu o dielo č. 440/2015 v znení Dodatku číslo 1 zo dňa 7.12.2015 (ďalej len „zmluva o dielo“), predmetom, ktorej bola demontáž pôvodných 60 ks predsadených lodží a výstavba 60 ks nových lodží REVITAL SYSTEM za dohodnutú zmluvnú cenu vo výške 237.038,- EUR, zvýšenej Dodatkom č. 1 k zmluve o dielo na sumu 248 974,54 EUR. K realizácii diela nedošlo, nakoľko vlastníci od svojho pôvodného zámeru odstúpili z dôvodov protiprávneho konania predchádzajúceho správcu pri vyberaní zhotoviteľa, schvaľovaní a uzatváraní zmluvy o dielo ako aj zmluvy o úvere. Predchádzajúci správca uhradil žalovanému z majetku vlastníkov faktúry v celkovej výške 120.638,- EUR bez toho, aby bola žalovanému vymenená čo i len jedna lodžia v bytovom dome, pričom sumy 23.703,60 EUR a 3.630,80 EUR už boli žalovanému vyplatené v čase, keď predchádzajúci správca mal vedomosť o obmedzovaní v nakladaní s finančnými prostriedkami vlastníkov nad sumu 0,01 EUR. Vlastníci sú momentálne v situácii, že žalovanému uhradili 120.628,- EUR, ale nedostali žiadne protiplnenie z titulu realizácie diela, resp. z titulu vysporiadania ukončenej zmluvy o dielo, a navyše od roku 2015 musia platiť Prvej stavebnej sporiteľni splátky úveru, za ktorý sa v bytovom dome nepostavila ani nezrekonštruovala žiadna lodžia.

3. Žalovaného procesná obrana spočívala v tom, že namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, vzniesol námietku právneho režimu a spochybnil tvrdenie žalobcu, že ide o spotrebiteľský spor. Žalovaný nespochybnil, že vlastníci sú spotrebiteľia, ale len voči správcovskej spoločnosti. V zmluve o dielo si zmluvné strany zvolili úpravu Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci zmluva o dielo zanikla odstúpením od zmluvy objednávateľom po zaplatení časti diela, v dôsledku čoho vznikol zmluvným stranám v synalagmatický záväzok podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý je potrebný vysporiadať podľa § 548 ods. 2 Obchodného zákonníka. Keďže dielo bolo vykonané čiastočne, patrí zhotoviteľovi cena, na ktorú má nárok na základe zmluvy, od ktorej sa odpočíta úspora zhotoviteľa spočívajúca v tom, že dielo bolo vykonané iba čiastočne, a to bez ohľadu na skutočnosť, že takéto čiastočné plnenie nemá pre objednávateľa hospodársky význam. Lodžie sú vyrobené a uskladnené u žalovaného a sú žalobcovi k dispozícii, o čom bol žalobca informovaný. Napriek tomu žalobca dňa 5. 9. 2016 odstúpil od zmluvy o dielo, pričom ale toto odstúpenie nastalo až po ukončení výrobného procesu, vrátane nákupu materiálu uvedeného vo faktúre číslo 20160162. Dňa 13.12.2016 žalovaný vystavil faktúru č. 20160291 na sumu 23.703,60 EUR - zmluvnú pokutu za odstúpenie od zmluvy vo výške 10 % z celkovej ceny.

4. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že na základe schválenia výstavby 60 ks nových lodží v zmysle cenovej ponuky žalovaného v celkovej sume 237.036,- EUR na schôdzi konanej dňa 25.8.2015 vlastníci bytov a nebytových priestorov v Bytovom dome na ulici P. XX, XX, XX, XX R. J., zastúpení správcou SVT Golem spol. s r.o. ako objednávateľ uzatvorili so žalovaným Zmluvu o dielo č. 440/2015, ktorej predmetom bol záväzok zhotoviteľa vykonať dielo v dohodnutom rozsahu, a to: demontáž pôvodnej konštrukcie 60 ks lodží a výstavba 60 ks lodží Revital systém v súlade s vypracovanou projektovou dokumentáciou a v zmysle cenovej ponuky zo dňa 26.8.2015. Zhotoviteľ sa zaviazal dielo vykonať do troch mesiacov odo dňa odovzdania staveniska, objednávateľ bol povinný protokolárne odovzdať stavenisko zhotoviteľovi najneskôr desať dní po právoplatnosti stavebného povolenia. Cena za dielo bola upravená v článku VI zmluvy o dielo sumou 237.036,- EUR vrátane DPH. Stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť 8.7.2016, stavenisko bolo odovzdané protokolárne na základe Záznamu z odovzdania a prevzatia staveniska dňa 21.7.2016. Z výsluchu konateľov strán sporu ako aj svedkýň D. E. a O. T. mal súd za preukázané, že zhotoviteľ skutočne dňa 21.7.2016 začal s realizáciou diela, pristavil stavebné mechanizmy k bytovému domu, avšak z dôvodov na strane vlastníkov bytov a nebytových priestorov musel realizáciu ukončiť, keďže vlastníci mu zabránili prístup k demontáži pôvodných lodží. Zhotoviteľ svoj pokus o začatie práce zopakoval podľa výsluchu svedkov ešte dvakrát, ale neúspešne. Vlastníci bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu na schôdzi konanej dňa 17.8.2016 hlasovaním zrušili uznesenie zo schôdze konanej dňa 25.8.2015 a taktiež odsúhlasili výpoveď zmluvy o dielo. Správca SVT Golem spol. s r.o. dňa 5.9.2016 písomne odstúpil od zmluvy o dielo, požiadal o ukončenie všetkých prác na diele a vyšpecifikovanie vynaložených nákladov. Žalobca - spoločnosť DM servis PLUS spol. s r.o. vykonáva v bytovom dome správu na základe zmluvy o výkone správy, ktorá bola schválená v písomnom hlasovaní vlastníkov bytov v dňoch 1.12.2016-2.12.2016 a následne bola podpísaná nadpolovičnou väčšinou vlastníkov. Nový správca - žalobca listom zo dňa 7.4.2017 odstúpil od zmluvy o dielo a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 120.638,- EUR predstavujúceho bezdôvodné obohatenie. Až na základe listu žalovaného zo dňa 11.5.2017 - Odpoveď k odstúpeniu od zmluvy sa dozvedel, že k odstúpeniu od zmluvy došlo už 5.9.2016. Do dňa prvého odstúpenia od zmluvy žalovaný vystavil faktúru č. 2015207 zo dňa 11.12.2015 na sumu 23.703,60 EUR, ktorú žalobca zaplatil dňa 16.12.2015, faktúru číslo 20160162 sumu 69.600,- EUR ako zálohovú platbu na výrobu betónových prefabrikátov, ktorú žalobca zaplatil dňa 4.8.2016 a faktúru č. 20160170 na sumu 3.630,80 EUR za opakované náklady súvisiace s nástupom na stavenisko, ktorú žalobca zaplatil dňa 24.10.2016. Po odstúpení od zmluvy žalovaný vystavil faktúru č. 20160291 na sumu 23.703,60 EUR ako vyúčtovanú zmluvnú pokutu za odstúpenie od zmluvy, faktúru žalobca zaplatil dňa 16.12.2016. K faktúre č. 20160162 bol priložený Súpis vykonaných prác a vyrobených komponentov k 29.7.2016 vystavený dňa 1.8.2016, potvrdený zhotoviteľom, na pojednávaní súdu bol predložený originál Súpisu potvrdený objednávateľom. Aktívna legitímácia žalobcu vyplývala z § 9 ods. 7 a § 6 ods. 2 písmeno d) zák. č. 182/1993 Z.z. (ďalej len „BytZ“) a pripojenej zmluvy o výkone správy.

5. Súd uviedol, že jeho úlohou bolo ustáliť právny režim, podľa ktorého sa bude nárok žalobcu posudzovať. Žalobca mal za to, že je potrebné zmluvu o dielo považovať za zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 odsek 1 Obč. zák., a teda aj nároky zo zrušenej zmluvy posudzovať podľa režimu Občianskeho zákonníka konkrétne podľa § 642 ods. 1. Žalovaný na rozdiel od žalobcu tvrdil, že je potrebné zmluvu o

dielo ako aj nároky vyplývajúce zo zrušenej zmluvy posudzovať podľa režimu Obchodného zákonníka, konkrétne § 351 a nasl. Vzhľadom na individuálne dojednanú zmluvu o dielo, kedy vlastníci bytov a nebytových priestorov mali možnosť zasiahnuť do zmluvy a vzhľadom na skutočnosť, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu, súd posudzoval nároky zo zmluvy vyplývajúce ako aj nároky vyplývajúce z odstúpenia od zmluvy podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Žalovaný od zmluvy o dielo odstúpil listom zo dňa 5.9.2016, čím v súlade s § 349 ods. 1 zmluva zanikla. Odstúpenie od zmluvy sporné nebolo, sám žalovaný v liste zo dňa 11.5.2017 vo veci: Odpoveď k odstúpeniu od zmluvy o dielo zo dňa 7.4.2017 žalobcovi oznámil, že k odstúpeniu od zmluvy nemôže dôjsť opakovane, pretože k odstúpeniu už došlo dňa 5.9.2016.

6. V prejednávanej veci bolo predmetom žaloby vrátenie peňažných prostriedkov zaplatených žalobcom ako objednávateľom žalovanému ako zhotoviteľovi, ktorý mu za poskytnuté finančné prostriedky žiadne plnenie v zmysle zmluvy o dielo nedodal. Bolo nesporné, že predmet zmluvy naplnený nebol, keďže k demontáži pôvodnej konštrukcie 60 ks lodží a výstavbe 60 ks nových lodží nikdy nedošlo, čiže žalobca žiadne plnenie zo zmluvy o dielo od žalovaného ako zhotoviteľa neprijal. Žalovaný svoju obranu založil na tom, že ako zhotoviteľ nakúpil materiál a lodžie vyrobil, teda dielo bolo čiastočne zhotovené, a preto mu patrí cena, na ktorú má nárok na základe zmluvy, od ktorej sa však odpočíta úspora zhotoviteľa spočívajúca v tom, že dielo bolo vykonané iba čiastočne, a to bez ohľadu na to, či takéto plnenie má pre objednávateľa hospodársky význam. Bolo preto úlohou žalovaného, aby súdu preukázal, že finančné prostriedky poskytnuté žalobcom použil na nákup materiálu a na práce súvisiace so zhotovením diela. Súd dospel k záveru, že žalovaný dôkazné bremeno v tomto smere neunesol a nepreukázal oprávnenosť súm vyúčtovaných faktúrami č. 2015207 vo výške 23.703,60 EUR a č. 2016162 na sumu 69.600,- EUR ako zálohovú platbu na výrobu betónových prefabrikátov. V konaní nebolo preukázané, či a v akom rozsahu boli lodžie vyrobené, ich existencia bola potvrdená iba výpoveďou konateľa žalovaného a svedka O., ktorý vypovedal, že v júni 2016 bol v prevádzke výrobcu v Blansku a videl, že betónové prefabrikáty určené pre obnovu predmetného bytového domu boli pripravené a zreteľne oddelené od ostatných výrobkov, boli označené ceduľkou "Senec Košická". Na kontrole bol sám, žiaden z vlastníkov bytov ho nesprevádzal. V rámci dokazovania však nebol predložený žiaden relevantný dôkaz, ktorý by ich výpovede potvrdzoval. Samotný Súpis vykonaných prác a vyrobených komponentov k 29.7.2016 nie je jednoznačným potvrdením existencie 60 ks lodží. Žalovaný si bol vedomý skutočnosti, že žalobca počas celého konania spochybňoval výrobu týchto lodží a napriek tomu neposkytol súdu žiadne relevantné dôkazy, ktoré by výrobu 60 ks lodží potvrdzovali, či už vo forme objednávky materiálu na výrobu týchto lodží, dodacích listov, faktúr, ktoré by preukazovali ich existenciu, nenavrhol výpovede svedkov, ktorí sa na výrobe lodží podieľali a podobne. Pokiaľ tieto lodžie boli vyrobené a boli uskladnené, žalovaný mohol a mal súdu predložiť fotodokumentáciu, ktorá by jednoznačne potvrdila jeho tvrdenia. Podľa výpovede konateľa žalovaného subdodávateľom, ktorý bol zazmluvnený na výrobu prefabrikátov bola spoločnosť MORAVOSTAV a.s., v prevádzke ktorej v Blansku má byť vyrobený materiál uskladnený. Pokiaľ teda konateľ žalovaného poukázal na to, že mal uzatvorenú zmluvu s treťou osobou ako subdodávateľom, nič mu nebránilo v konaní takúto zmluvu súdu poskytnúť, resp. navrhnúť výpoveď svedkov, ktorí by vedeli potvrdiť, že skutočne k uzatvoreniu zmluvy a následnej výrobe prefabrikátov došlo. Žalovaný taktiež nepredložil žiadne písomné výzvy adresované žalobcovi, ktorými by ho vyzýval na prevzatie vyrobených lodží. Ak žalovaný lodžie skutočne vyrobil a mal ich uskladnené v Blansku, bolo by logické, ak by opakovane vyzýval žalobcu na ich prevzatie, takýto dôkaz však súdu predložený nebol. Je pravdou, že žalovaný po prvýkrát dňa 21.7.2016 nastúpil, resp. prejavil snahu začať s realizáciou predmetu zmluvy, t.j. demontážou pôvodných lodží, z čoho možno usudzovať, že nové lodžie v tom čase už vyrobené boli, ale podľa vyjadrenia konateľa žalovaného demontáž mala trvať cca 14 dní, pričom vyrobiť zmluvne dohodnutý počet lodží je možné v priebehu týždňa (1 lodžia sa skladá z troch prvkov, denne možno vyrobiť cca 20 takýchto prvkov), takže ani samotný nástup na demontáž nebol jednoznačným potvrdením, že v danom čase už boli všetky zazmluvnené lodžie vyrobené. Súd v tejto súvislosti poukázal na článok VIII bod 1 zmluvy o dielo, podľa ktorého k faktúre mala byť priložená doložka zo stavebného denníka súvisiaca s odovzdaním konkrétnej časti, čo v danom prípade splnené nebolo, faktúry č. 2015207 a č. 20160162 boli odovzdané bez požadovanej doložky zo stavebného denníka.

7. V odôvodnení súd poukázal, že pokiaľ išlo o faktúru č. 20160170, ktorou si žalobca vyúčtoval sumou 3.630,80 EUR náklady súvisiace s nástupom na stavenisko, tak k tejto faktúre bol síce pripojený súpis vykonaných prác, ktorý ale nebol potvrdený zmluvnými stranami a navyše údaje na súpise neboli podložené žiadnymi ďalšími relevantnými dôkazmi preukazujúcimi, že skutočne žalovaný vynaložil

náklady, ktoré aj vyfakturoval. Pokiaľ žalovanému vznikla v súvislosti s odstúpením od zmluvy o dielo zo strany žalobcu škoda, bolo jeho povinnosťou súdu vznik a výšku škody preukázať, ale žalovaný dôkazné bremeno v tomto smere neunesol, nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie finančných prostriedkov vyúčtovaných faktúrami č. 2015207, 20160162 a 2016170, ktoré vystavil ešte v čase pred odstúpením žalobcu od zmluvy o dielo. Úlohou súdu bolo tiež posúdiť, či žalovanému vznikol nárok na zmluvnú pokutu, ktorú si vyúčtoval faktúrou č. 20160291 podľa článku IV ods. 5 zmluvy o dielo vo výške 23.703,60 EUR, čo predstavuje 10 % z celkovej ceny diela. Žalobca vyúčtovanú zmluvnú pokutu zaplatil dňa 16.12.2016, táto skutočnosť taktiež sporná nebola.

8. K zmluvnej pokute súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 4469/2010, a teda žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty neprináleží, nakoľko žalobca v danom prípade postupoval v súlade so zmluvným dojednaním, odstúpil od zmluvy, a preto tento jeho výkon práva nemôže v žiadnom prípade založiť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania vo vzťahu s uplatneným nárokom nakoľko suma 23 703,60 EUR bola uhradená dňa 16.12.2015, suma 69.600,- EUR bola uhradená dňa 4.8.2016, suma 3.630,80 EUR bola uhradená dňa 24.10.2016, pričom žaloba bola podaná v decembri 2018, a teda lehota na uplatnenie práva márne uplynula v dvojročnej premlčacej dobe, teda k sume 23.703,60 EUR dňa 16.12.2017, k sume 69.600,- EUR dňa 4.8.2018 a k sume 3.630,80 EUR dňa 24.10.2018. Z dôvodu opatrnosti vzniesol námietku premlčania aj v súvislosti s peňažným plnením vo výške 23.703,60 EUR zo dňa 16.12.2016, keďže mu nie je známy presný deň doručenia žaloby na súd a v prípade, ak bola podaná po dátume 16.12.2018, tak aj tento nárok je premlčaný. Nakoľko súd ustálil, že nárok žalobcu bude posudzovať podľa režimu Obchodného zákonníka, aj otázku premlčania posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Žalovaný od zmluvy odstúpil dňa 5.9.2016, čiže týmto dňom začala plynúť štvorročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 5.9.2020, žaloba bola podaná dňa 19.12.2018, a teda námietka žalovaného je nedôvodná, nárok žalobcu premlčaný nie je. Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej za preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov uhradili žalovanému 4 faktúry v celkovej sume 120.638,- EUR, a to na základe uzatvorenej zmluvy o dielo, avšak za vyplatené finančné prostriedky nedostali žiadne protiplnenie. Ak aj žalovaný zmluvne dohodnuté lodžie vyrobil, neunesol dôkazné bremeno a súdu túto skutočnosť nepreukázal. Žalovanému nevznikol nárok ani na zmluvnú pokutu zaplatenú za odstúpenie od zmluvy, keďže žalobca žiadnu povinnosť neporušil, odstúpením od zmluvy realizoval iba výkon práva vyplývajúci priamo zo zmluvy o dielo. Vzhľadom na výsledky dokazovania súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O úrokoch z omeškania súd rozhodol tak, že žalobca požadoval priznať úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.5.2017, t.j. od 6. dňa nasledujúceho po dni doručenia výzvy na zaplatenie žalovanej sumy žalovanému. Výzva na zaplatenie dlhu bola datovaná dňom 7.4.2017, žalovaný na ňu reagoval listom zo dňa 11.5.2017.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý nepovažuje argumentáciu súdu, kedy neboli zo strany žalovaného vynaložené finančné prostriedky na prerábku v prospech žalobcu, za dôvodnú. V odvolaní uviedol, že stavebné práce sa nerealizovali vyslovene z dôvodu prekážky na strane vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalovaný tiež počas celého konania považuje za sporné, podanie žaloby práve na žalovaného, pričom žaloba mala v celom rozsahu smerovať proti bývalému správcovi bytového domu SVT Golem, s.r.o. Pochybenia bývalého správcu sú zrejmé aj z odôvodnenia rozsudku, kde sa uvádza, že zo strany bývalého správcu došlo k početným pochybeniam. Zo samotnej výpovede svedkyne E. vyplýva, že počas jej pobytu na dovolenke bol záujem o začatie realizačných prác a jej slová rovnako potvrdzujú, že na mieste sa nachádzala ťažká technika a mechanizmy na realizáciu predmetu Zmluvy o dielo. Opakované pokusy zhotoviteľa o obnovenie stavby boli taktiež zmarené. Z dôvodu opatrnosti uviedol, že samotným predmetom Zmluvy o dielo bola aj demontáž pôvodných lodžii. Túto časť predmetu Zmluvy o dielo chcel zhotoviteľ realizovať prvé dni stavebných prác, a to najskôr demontážou pôvodných lodžii v havarijnom stave. Z výpovede svedkyne je zrejmé, že ak sa niekto dopustil porušeniu práv voči žalobcovi je to nepochybne bývalý správca bytového domu. Vo výpovedi svedkyne sa nespomína žiadnym spôsobom pochybenie, ktorého sa mal dopustiť žalovaný.

10. Žalovaný ďalej uviedol, že ak niekto prekračoval svoje právomoci a vystupoval proti vlastníkom bytov a nebytových priestorov, bol to práve bývalý bytový správca. Faktúra na zmluvnú pokutu bola uhradená dňa 16.12.2016, pričom v tom čase, ako už aj z výpovedí svedkov vyplynulo, správca bytového domu nemohol nakladať s majetkovou hodnotou vyššou ako 0,10 EUR bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov. Napriek tomuto bola z účtu bývalého správcu uhradená suma, ktorá zodpovedala výške zmluvnej pokuty. Týmto nespochybňoval nárok žalovaného na výšku úhrady faktúry, len poukázal

na opakované porušenie práv a povinností zo strany bývalého správcu. Pričom ak nebol správca bytového domu oprávnený nakladať s takouto výškou finančných prostriedkov a vlastníci bytov tieto úkony napádajú, mali sa domáhať náhrady škody voči bývalému správcovi. Žalovaný si uplatnil svoje zmluvne dohodnuté právo a tieto finančné prostriedky boli uhradené. Ak boli uhradené v rozpore so záujmami vlastníkov bytov, príp. proti ich vôli a v rozpore s prijatým uznesením o nakladaní správcu s finančnými prostriedkami, malo byť konanie o náhradu škody vedené voči bývalému správcovi, a nie voči žalovanému. Existencia lodží a ich vyrobenie nie sú podľa názoru žalovaného sporné, tak ako je argumentované v odôvodnení rozsudku v bode č. 56. Podľa názoru súdu nedošlo k výrobe 60 ks prefabrikátov v zmysle Zmluvy č. 440/2015. S týmto názorom súdu sa nemožno stotožniť, nakoľko aj počas súdneho pojednávania bola táto skutočnosť ozrejmená výpoveďou konateľa spoločnosti žalovaného, p. R. a výpoveďou bývalého správcu p. O., ktorí nezávisle od seba vo svojich výpovediach zhodne a detailne opísali, kde sa vyrobené lodžie nachádzajú a ako sú označené. Bývalý správca bytového domu p. O. sa bol osobne presvedčiť v Blansku (Česká republika) o existencii prefabrikátov v júni roku 2016.

11. V konaní žalovaný preukázal vynaložené náklady, ktoré sú dané faktúrami, ktoré voči žalobcovi fakturoval. Zo strany objednávateľa neboli faktúry v čase ich vydania reklamované, boli zo strany objednávateľa uhradené a keby ich považoval za nedôvodné, je dôvodné predpokladať, že v takom prípade by faktúry neuhradil a ich obsah a finančné vyčíslenie by namietal. Je tiež nesporné, že žalovaný bol pripravený začať stavebné práce, bolo vykonané zameranie balkónov, boli pripravené stroje a mechanizmy. Zo strany žalovaného je nesporné, že boli vyrobené prefabrikáty, ako aj to, že všetky vystavené faktúry sú dôvodné. Opakovane poukazuje, že realizácia montáže neprebehla len z dôvodu odporu vlastníkov bytov a žalovaný bol pripravený dielo realizovať v požadovanom rozsahu riadne a včas. Žalovaný namietal aj príslušnosť súdu, keďže spor mal byť postúpený na Okresný súd Martin, t.j. miestna príslušnosť určená na základe adresy sídla žalovaného, ktoré bolo v čase podania žaloby v Martine. Žalobca teda dôkazné bremeno v rozsahu žalovanej sumy neunesol a zavinenie žalovaného nebolo preukázané. Zo strany žalovaného je nutné sa stotožniť s názorom prvoinštančného súdu, kedy vyhodnotil zmluvný vzťah medzi žalovaným a žalobcom ako vzťah obchodný a nepriznal žalobcovi postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že súd žalobu zamietne.

12. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý odvolanie považuje za nedôvodné. K dôvodom nevykonania diela uviedol, že v konaní bolo nesporné, že dielo sa v zmysle Zmluvy o dielo nezrealizovalo, pričom žalovaný si počas trvania Zmluvy o dielo uplatnil voči vlastníkom bytov bytového domu faktúrami sumu v celkovej výške 120.638,- EUR za údajne vynaložené práce materiál z toho časť tvorila zmluvná pokuta, pričom táto suma mu aj bola uhradená, čo bolo v konaní nesporné. Nakoľko sporným nebolo ani odstúpenie od Zmluvy o dielo, vznikla zmluvným stranám povinnosť vysporiadať si vzájomné plnenia ako uviedol súd. Nakoľko žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom vynaloženia nákladov na realizáciu diela, záver súdu bol v tomto smere úplne správny. Z hľadiska vysporiadania vzájomných nárokov po odstúpení od Zmluvy o dielo bola otázka pripravenosti, resp. personálneho či materiálneho zabezpečenia realizácie diela zo strany žalovaného úplne bezpredmetná k posúdeniu merita veci. K pasívnej legitímácii žalovaného uviedol, že tá bola daná. V prípade odstúpenia od zmluvy o dielo môže byť jediným subjektom povinným na vrátenie plnenia zo zrušenej zmluvy výlučne zhotoviteľ (teda žalovaný). Žiaden iný subjekt totiž finančné prostriedky od objednávateľa (t.j. vlastníkov zastúpených správcou) neprijal. Odvolacia argumentácia žalovaného, ktorý v celom spore poukazoval na to, že ide o spor dvoch správcovských spoločností, je preto neopodstatnená a účelová. SVT Golem/ bývalý správca/ totiž neprijal žalovanú sumu ako zhotoviteľ, len ju ako správca v mene vlastníkov poukázal na bankový účet žalovaného. Faktom však je, že nakoľko SVT GOLEM nebol zhotoviteľom predmetného diela, nemohol voči nemu žalobca uplatniť žalovaný nárok z titulu vrátenie plnenia zo zrušenej Zmluvy o dielo. V tomto smere bol preto názor súdu, ktorý potvrdil pasívnu legitímáciu žalovaného ako úplne správny. Irelevantné sú úvahy žalovaného, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody voči SVT GOLEM by sa majetková ujma mohla kompenzovať cez poistenie správcu zo zodpovednosti za škodu. Vyvodenie zodpovednosti za škodu voči SVT GOLEM nebolo predmetom tohto sporu. Žalovaný tu totiž úplne opomína, že inštitút bezdôvodného obohatenia, resp. povinnosti zmluvných strán vrátiť si vzájomné plnenia po odstúpení od zmluvy podľa ust. § 351 Obchodného zákonníka je založený na objektívnom stave.

13. Žalobca uviedol, že v prípade časti žalovanej sumy vo výške 23.073,60 EUR, ktorá bola žalovanému uhradená, súd vyhodnotil správne ako neplatné pre rozpor s ust. § 544 ods. 1 OZ, nakoľko výkon práva odstúpiť od zmluvy nemožno kvalifikovať ako porušenie zmluvnej povinnosti. Celý žalovaný nárok bol teda súdom priznaný z titulu nevráteného zmluvného plnenia vyplateného podľa Zmluvy o dielo (hoci v prípade zmluvnej pokuty z titulu neplatného ustanovenia) a nie z titulu zodpovednosti za škodu SVT GOLEM, ktorá v spore ani nebola žalovaným subjektom. Navyše v prípade zmluvnej pokuty bola suma 23.073,60 EUR vyplatená žalovanému po odstúpení Zmluvy o dielo, zjavne bez právneho dôvodu. K vyhodnoteniu vykonaných dôkazov žalobca uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, navyše svedok O. nepravdivo vypovedal. V tomto smere bol úplne správny názor súdu, že pokiaľ žalovanému vznikla v súvislosti s odstúpením od zmluvy škoda, bolo jeho povinnosťou ju preukázať. Žalovaný v tomto smere však dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie finančných prostriedkov. Žalovaný v tomto smere voči záveru súdu namieta len to, že fakturoval vynaložené náklady. Faktúry však ešte nepreukazujú, že fakturované plnenie bolo dodané, čo preukazuje aj absencia podpisu objednávateľa na súpisoch vykonaných prác a tiež neprevzatie údajne vyrobeného materiálu. Nie je preto opodstatnené tvrdenie žalovaného, že má nárok na kompenzáciu nákladov na základe uvedených faktúr vynaložených na realizáciu diela, keďže na diele nič nevykonal. Taktiež výrobu 60 ks lodží nepreukázal. Ak by aj v spore bolo preukázané, že prefabrikáty lodží žalovaný vyrobil, tieto nikdy neodovzdal žalobcovi, resp. vlastníkom ani ich do bytového domu nezabudoval, takže vlastnícke právo k tomuto materiálu ani nemohlo prejsť v súlade so Zmluvou o dielo a platnou právnou úpravou.

14. Žalobca poukázal na výpoveď konateľa žalovaného a to, že systém REVITAL SYSTEM je typizovaný, t.j. aj po odstúpení od Zmluvy o dielo bol použiteľný aj na iné bytové domy, čo je zrejmé z webstránky žalovaného. K miestnej nepríslušnosti žalobca uviedol, že miestna príslušnosť bola založená § 19 písm. d) C.s.p. Skutočnosť, že súd napokon Zmluvu o dielo za spotrebiteľskú nepovažoval, však nemôže spätne založiť nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava III na konanie a rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti je zrejmé, že odvolanie nie je dôvodné, a preto žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

15. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedol, že zotrváva na všetkých svojich vyjadreniach, ktoré boli zaslané súdu, ako aj skutočnostiach a okolnostiach, ktoré boli uvedené v odvolaní.

16. Žalobca na vyjadrenie žalovaného konštatoval, že žalovaný neuvádza žiadne nové argumenty, ku ktorým sa už v odvolacom konaní vyjadril a nepotrebuje sa k nemu bližšie vyjadrovať.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 2.2.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

18. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

21. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva, že v predmetom konaní je vrátenie peňažných prostriedkov zaplatených žalobcom ako objednávateľom žalovanému ako zhotoviteľovi, ktorý mu za poskytnuté finančné prostriedky žiadne plnenie v zmysle zmluvy o dielo nedodal. K námietke žalovaného v odvolaní, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného, odvolací súd uvádza, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že odstúpením od zmluvy o dielo zo strany žalobcu dňa 5. 9. 2016 zmluva v súlade s § 349 ods. 1 Obch. zák. zanikla, pričom zánik zmluvy odstúpením nebol sporný. S poukazom na ust. § 351 ods.1 veta prvá Obch. zák. odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Podľa § 351 ods. 2 Obch. zák., strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti. Keďže zmluvnou stranou na strane zhotoviteľa bol žalovaný, ktorému boli zo strany žalobcu ako objednávateľa poskytnuté peňažne prostriedky, je daná jeho pasívna vecná legitimitácia v spore. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo 20/2008, podľa ktorého „Odstúpením od zmluvy v prípade obchodného záväzkového vzťahu zmluva nezaniká od počiatku /ex tunc/, ale až doručením odstúpenia druhej strane. To znamená, že aj keď v dôsledku odstúpenia zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy a plnenie poskytnuté pred odstúpením si strany majú vrátiť /§ 351 Obch. zák./, toto plnenie sa nestáva bezdôvodným obohatením, ale ide o vrátenie „zmluvného plnenia“. Preto argumentácia žalovaného, že žaloba mala smerovať proti bývalému správcovi, zo strany ktorého malo dôjsť k početným pochybeniam a má niesť zodpovednosť za svoje konanie, nie je opodstatnená a bez právnej relevancie.

22. Odvolací súd poukazuje na bod 71. rozsudku, kedy súd prvej inštancie konštatoval za preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov uhradili žalovanému faktúry v celkovej sume 120.638,- EUR v zmysle zmluvy o dielo, avšak za vyplatené finančné prostriedky nedostali žiadne protiplnenie. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že predmet zmluvy nebol naplnený, keďže k demontáži pôvodnej konštrukcie 60 ks lodžii a výstavbe /montáží/ 60 ks nových lodžii nikdy nedošlo. Žalovaný nepreukázal, že finančné prostriedky poskytnuté žalobcom použil na nákup materiálu a na práce súvisiace so zhotovením diela. V konaní pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci túto skutočnosť, napr. objednávku, dodacie listy, faktúry, výpovede svedkov, ktorí sa na výrobe lodžii podieľali, a preto mu nevznikol nárok na zálohovú platbu. Tvrdenie, že táto skutočnosť bola ozrejmenej výpoveďou konateľa spoločnosti žalovaného, nie je dostačujúca, nakoľko svedok tvrdil, že pri kontrole vyrobených prefabrikátov v Blansku ich tam videl asi polovicu s tým, že žiadny zápis o prehliadke, či prevzatí materiálu so žalobcom ani inou osobou nepodpísal. Žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, nepodporil svoje tvrdenia dôkazmi, a teda nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie finančných prostriedkov. Faktúry, ktorými fakturoval vynaložené náklady nepreukazujú, že fakturované plnenie bolo aj dodané. Žalovaný je teda povinný vrátiť žalobcovi plnenie /zaplatenú zálohu/, naproti tomu žalobca nie je povinný poskytnúť žalovanému žiadne plnenie, pretože žalovaný nepreukázal, že by bolo dielo /lodžie/ vyrobené, príp. bol použitý materiál zakúpený žalovaným.

23. Odvolací súd považuje za nedôvodnú námietku žalovaného, že má nárok na kompenzáciu vynaložených nákladov v zmysle faktúr. Medzi stranami sporu došlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo a celý žalovaný nárok bol súdom priznaný z titulu nevráteného zmluvného plnenia vyplateného podľa zmluvy o dielo a nie z titulu bezdôvodného obohatenia ani zodpovednosti za škodu bývalého správcu, ktorý v tomto spore nebol ani žalovaným subjektom.

24. V prípade zmluvnej pokuty bola suma 23.073,60 EUR vyplatená žalovanému po odstúpení od zmluvy o dielo, bez právneho dôvodu. Zmluvná pokuta môže byť dohodnutá iba pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Správne súd prvej inštancie ustálil, že podľa judikatúry a rozhodovacej praxe súdov SR a ČR odstúpenie od zmluvy či už zo zákona alebo na základe dohody strán nemôže byť kvalifikované ako porušenie zmluvnej povinnosti, pretože ide o výkon práva, ktorý nemôže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie uvádza, že žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty neprináleží.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s právnym režimom, podľa ktorého posudzoval nárok žalobcu podľa Obchodného zákonníka a žalobcu nepovažoval za spotrebiteľa. V ostatnom odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. K námietke príslušnosti súdu zo strany žalovaného, podľa ktorej mal byť spor postúpený na Okresný súd Martin podľa sídla žalovaného je potrebné uviesť, že žalovaný túto skutočnosť nenamietal pri prvom úkone, ktorý mu patril a to v odpore proti platobnému rozkazu. Preto súd na neskoršiu námietku neprihliada /§

42 C.s.p./). Navyše žalovaný túto námietku vzniesol až v odvolaní, preto nebolo možné sa s námietkou vysporiadať v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).